

Halverwege valt Seb soms even in slaap

Bron: De Stentor

Atleet Seb Wiggemans doet komend weekeinde mee aan het NK voor junioren. Voetbal is zijn andere passie. De vaste bezoeker van de thuiswedstrijden van Go Ahead Eagles trapt in de tuin graag een balletje met broertje Lasse. foto Ab Hakeboom

DEVENTER - Terwijl moeder Wiggemans en een vriend zich terugtrekken, vertelt Seb Wiggemans aan de keukentafel met plezier over het lopen van een achthonderd meter.

Een sprint is: oogkleppen op en gaan met die banaan. Bij een middellange afstand komt tenminste nog iets van tactiek kijken, bepleit hij.

Als eerstejaars B-junior probeert Seb Wiggemans dit weekeinde op het NK voor A- en B-junioren in Groningen allereerst de finale van de achthonderd meter te halen. Het is de favoriete afstand van het zestienjarige Deventer hardlooptalent. „Als ik vervolgens in de top vijf kom, zou dat heel mooi zijn.”

Met precisie ontleeft hij de afstand. „In de eerste honderd meter, als iedereen in zijn baan moet blijven, probeer ik op kop te komen. Zodat je na honderd meter zo min mogelijk in het gedrang komt. Want als iedereen naar de binnenbaan gaat, is het best wel vechten.” Wiggemans is zelf niet zo van de ellebogen. „Maar als ze mij er een geven, deel ik ook wel uit. Het volgende doel is om de eerste vierhonderd meter onder de zestig seconden te lopen.”

Dan volgt het zwakste deel van zijn race. „Tussen de vierhonderd en de zeshonderd meter verlies ik altijd. Niemand weet hoe dat komt. Ik denk zelf dat het concentratie is, mijn vader zegt altijd dat ik dan in slaap val.” Wiggemans loopt elke tweehonderd meter in zo'n 29 seconden, maar van vier- naar zeshonderd duurt het vaak twee of drie seconden langer. De laatste ruk, tot aan de finish, is het een kwestie van vol gas geven. Daar, zo vlak voor de streep, zet hij zijn geheime wapen in. „Ik heb best wel een sterke eindsprint.”

Seb Wiggemans heeft atletiek in zijn dna. Opa en oma gaven de liefde door aan vader Wieger, die zijn twee zoons vernoemde naar topatleten. „Mijn broertje heet Lasse, naar Lasse Viren. En ik ben vernoemd naar Sebastian Coe.” Nee, een voorbeeld vindt hij Coe niet echt. Daarvoor is Wiggemans veel te bescheiden. „Hij was echt heel goed. Had een mooie stijl van lopen. Ikzelf? Ik loop steeds beter, zeggen ze.”

Het heeft deels te maken met zijn overgang naar Hanzesport. Want Wiggemans, woonachtig op middellange afstand van Daventria, is nog slechts gastlid bij de vereniging waar hij op zijn vierde atleet werd. Wiggemans kon het niet meer vinden met trainer John Jansen, voelde bij de vereniging sowieso weinig waardering. Bij Hanzesport, waar hij onderdeel uitmaakt van het Topteam, geniet hij volop. „Dat ik bij Daventria weg ben, is op zich wel jammer. Maar ja, je moet wel voor jezelf kiezen.”

Het is de instelling die past bij ambitie. Wiggemans droomt wel eens van de FBK Games, waar hij als bezoeker al meermalen genoot. Voorlopig kan hij zijn doelstellingen echter dichterbij huis vinden. Op een bord in zijn slaapkamer staan links zijn pr's en rechts die van vader Wieger als B-junior. Pa is vooralsnog sneller, maar Seb heeft nog twee jaar. „Komt goed”, belooft hij.